

Skade, men Ønsket om Forenkling brydes her med et andet Princip, som i Virkeligheden er saa vigtigt, at Forenklingshensyn maa træde til Side, og det er Hensynet til Ensartetheden.

Da jeg for en Menneskealder siden kom ind i Toldvæsenet, sagde en nu afdød fremragende Embedsmand til mig: „Unge Mand, husk paa en bestemt Ting: Naar først Toldloven og Toldtariffen har afgjort Spørgsmaalet om Forholdet mellem Toldbeskyttelse og Frihandel, er det vigtigere for en handlende, at alle hans Konkurrenter giver det samme i Told som han selv, end hvad han selv giver“. Det er blevet mig klarere og klarere, jo længere og dybere jeg er kommet ind i Toldvæsenets Arbejde, hvor rigtigt dette er. I en Etat, der har en saadan hundreedaarig Tradition som Postvæsenet, vil adskillige Forandringer i Styrelsen aldeles ikke komme til at mærkes af Publikum, men ved en ny Afdeling (deraf som Landpostvæsenet, der ikke har denne gamle Tradition, og hvis Udvikling ikke er færdig, hvor man ikke ved, om de Principper, der er anlagte for det, vil blive de bærende og blivende, er det nødvendigt, for at en Ledelse kan komme til at virke som den samlede Ledelse, den skal være, at en Postinspektør eller Postmester ude i Landet ikke bygger paa nye Principper, selv om de tilsyneladende ikke betyder noget i den enkelte Situation, og gør dette paa Grundlag af Henvendelser fra de talrige i Landpostvæsenet interesserede Kunder, som Landpostvæsenet har overalt. Det kan for Resten ogsaa tænkes, at en Rigsdagsmand, der har modtaget mange Henvendelser fra sine Vælgere, gaar til en Postinspektør eller Postmester og siger: „Her er noget, vi virkelig maa have forandret, det er dog meningsløst, som det er“. Og saa retter Embedsmanden sig derefter. Det kan ikke gaa an, at dette sker, fordi ingen ved, om ikke derved et nyt Princip bliver skubbet ind i denne nye Institution uden den øverste Ledelses Vidende, og Hensynet til Ensartethed er for mig — og jeg erkender, at det er efterhaanden, jeg har vundet den Overbevisning — blevet saa vigtigt, at jeg endog er gaaet med til at mene, det er rigtigt, at Kommissionen har foreslaaet at lade Landpostvæsenet blive henliggende direkte under

den samlede Ledelse i videre Omfang end det øvrige Postvæsen. Jeg har dertil endnu at bemærke, at i Kommissionsbetænkningen staar der, at Landpostvæsenet ikke vil blive lagt ud til Postinspektører eller Postmestre, „i alt Fald indtil dets principielle Ordning kan siges at foreligge“. Disse Ord „i alt Fald“ betragter jeg som en Sprogblomst, ikke som en Indskrænkning. Jeg regner for aldeles afgjort, at naar man kan sige, at den principielle Ordning ligger fast for Landpostvæsenets Vedkommende, vil det blive lagt ud i Periferien ganske ligesom de øvrige postale Sager.

Den anden store og væsentlige Forandring, som vil ske med Poststyrelsen, er, at Revisionen bliver lagt ind under Generaldirektoratet. Dette har begge de to foregaaende Talere dvælet ved, saa jeg skal ikke omtale denne Forandring, men jeg har en Henvendelse at gøre i den Anledning, som nærmere vedrører Finansministeren end Indenrigsministeren eller Trafikministeren, der skal overtage Postvæsenet. Finansministeriets andet Revisionsdepartement er i Aarens Løb først ved Loven om Statsbanernes Styrelse blevet og vil nu ved Vedtagelsen af Postlovforslaget blive ribbet for saa betydelige Dele af sit Indhold, at der ikke vil blive andet tilbage hos det end Toldvæsenet, og dermed rejser sig nødvendigvis det Spørgsmaal, om dette Departement overhovedet bør blive bestaaende. I Aaret 1901, den Gang den nuværende højtærede Finansminister, den af de ærede Finansministre, der er syg, var Redaktør af et Blad, og den nuværende højtærede fungerende Finansminister var Finansminister, skrev jeg i den ene Finansministers Blad nogle dybt anonyme Artikler — saa dybt anonyme, at jeg underskrev mig med to „ubekendte“ x+y, for at Anonymiteten slet ikke skulde kunne gennemsues, men nu er der ingen Grund til at overholde Anonymiteten — om dansk Administration, rettede til den anden Finansminister, i hvilke jeg i overmaade stærke Udtryk sagde, at der ikke var Mening i, at for disse Etaters, Trafiketatens og Toldetatens, Vedkommende Revision, Regnskabsvæsen og Kassevæsen henlaa under en anden Autoritet end Generaldirektoratet. De stærke Udtryk vilde jeg vel ikke bruge nu desangaaende, men Meningen i Artiklerne